

Gifted Authorship

Tomislav Hengl, Michael Gould and Wouter Gerritsma

Chapter downloaded from the book:

The Unofficial Guide for Authors, From Research Design to Publication

The form "Authorship and Conflict of Interest Statement" was published in Croatian and English in the last issue of *Cartography and Geoinformation* (2018, vol. 17, 29, pp. 102-103). All authors of published articles are required to fill and submit the form to the Editorial Board. Issues of authorship are nicely explained in a part (pp. 34-37) of the publication *The Unofficial Guide for Authors, From Research Design to Publication* by Tomislav Hengl, Michael Gould and Wouter Gerritsma and published on January 31, 2012. The text is available at <https://github.com/Envirometrix/UnofficialGuide4Authors>. We are thankful for the permission to publish the text, which should help authors of papers in answering questions about co-authorship.

Is someone who just signs bills an author? They shouldn't be. The author of an article must be someone who contributed to the intellectual content of a manuscript by participating in the design of an experiment, in data processing, or in writing and/or editing the article.

According to the international Committee on Publication Ethics COPE, gift authors are listed authors who do not qualify for authorship (they may not even be aware of the article and its findings), while ghost authors are people who have contrib-

uted to the production of an article but have been omitted from the list for various reasons (e.g. conflicts, hierarchy, fraud). Gift authors are sometimes included to make the list more impressive or to reward them for reasons unconnected with the paper. Mutual favours in this regard are sometimes referred to as "Mutual resume enhancement." Often, a person listed as a co-author does not actually know much about the paper and would not be able to defend its content or reproduce it from scratch. Clearly, gift co-authors are only listed because of the benefits of getting published. Consequently, the higher the JIF, the higher the chance that an article contains gift co-authors.

These are many gray areas of science in which it is not easy to categorize specific cases. The borderline between duplication and marginally novel publication can be very fuzzy. For example, if the author uses the same data set and the same tools to analyze them, but then reveals a completely new aspect or discovery, then this is certainly acceptable. Most problematic are articles with a somewhat different title and text in the abstract, but results and conclusions that overlap >50%. Papers that present almost the same results and conclusions are known as "duplicate papers"ⁱ.

One solution to the problem of gift authors is to limit the number of authors on a paper. For example, the Nobel Prize can be awarded to at most three researchersⁱⁱ. In the case of research articles, this would be too few, because it's often good to have more people collaborating on papers.

A simple solution to lobbying and self publishing would be not to allow editors to handle papers where there could be a conflict of interestⁱⁱⁱ. However, this is not as trivial as it may seem, because researchers mostly work as editors on a voluntary basis without any financial reward, which means that not many people would edit journals if they were prevented from processing papers in which they have some interest.

Phoney or gift authors is a problem that has negative side-effects, although at first sight it may not seem to be all that serious. Gift co-authors are basically parasites of science who lack moral values. One may argue that, as long as the first author is authentic, all the others can be phoney, but this situation is much more dangerous than it appears. Firstly, if an author supports a parasite, this means that the parasite will stay in the system of science. After a few years, the hard-working authors will want to apply independently for research funds and then they will have to compete with the parasites, who (on paper) may have similar references. A second more serious effect is that an author who permits gift authors demonstrates a willingness to trade with scientific discoveries, which is obviously immoral.

Reputations in the system of science are extremely important. Once it is known that an author is ready to trade moral responsibility for material benefits, then all confidence in this individual will be lost and others will try to avoid collaborating with him/her. The worst-case scenario is

Poklonjeno autorstvo

Tomislav Hengl, Michael Gould i Wouter Gerritsma

Poglavlje preuzeto iz knjige:

The Unofficial Guide for Authors, From Research Design to Publication

U prošlom broju Kartografije i geoinformacija (2018, vol. 17, br. 29, str. 102–103) objavljen je na hrvatskom i engleskom jeziku formular „Autorstvo i izjava o sukobu interesa“ koji od ovog broja na dalje moraju ispuniti i dostaviti Uredništvu svi autori objavljenih članaka. Zbog čega pitanje autorstva može biti problematično lijepo je objašnjeno u tekstu koji slijedi. To je dio (str. 34–37) publikacije *The Unofficial Guide for Authors, From Research Design to Publication*, objavljene 31. siječnja 2012. i dostupne na adresi <https://github.com/Envirometrix/UnofficialGuide4Authors>. Autori su Tomislav Hengl, Michael Gould i Wouter Gerritsma. Zahvaljujemo im na dozvoli za objavljivanje ovog teksta koji bi trebao pomoći autorima članaka u odgovoru na pitanja o koautorstvu.

Prema međunarodnom Povjerenstvu za etiku objavljivanja (Committee on Publication Ethics – COPE), darovani autori (*gift authors*) su osobe navedene kao autori, ali koje ne ispunjavaju uvjete za autorstvo (oni možda čak nisu ni svjesni o članku i onome što u njima piše), dok su autori-duhovi (*ghost authors*) one osobe koje su pridonijele izradi članka, ali su iz raznih razloga izostavljene s popisa autora (npr. sukobi, hijerarhija, prijekure). Ponekad su darovani autori uključeni kako bi popis učinili impresivnijim ili kako bi bili nagrađeni iz nekog razloga koje nema veze s člankom. Uzajamne pogodnosti u tom pogledu ponekad se nazivaju "obostrano poboljšanje biografija". Često osoba koja je navedena kao koautor zapravo ne zna mnogo o članku niti bi

mogla braniti njegov sadržaj ili ga reproducirati počevši od nule. Jasno je da su darovani autori samo osobe navedene zbog koristi koje proizlaze iz objavljivanja. Slijedom toga, što je veći faktor utjecaja časopisa (*journal impact factor* – JIF), to je veća vjerojatnost da članak sadrži poklonjeno autorstvo.

Postoje mnoga siva područja znanosti u kojima nije lako kategorizirati određene slučajeve. Granica između dupliciranja i marginalno nove publikacije može biti vrlo nejasna. Na primjer, ako autor upotrebljava isti skup podataka i iste alate za analizu, ali opisuje potpuno novi aspekt ili otkriće, onda je to svakako prihvatljivo. Najproblematičniji su članci s nešto drugačijim naslovom i tekstom u sažetku, ali s rezultatima i zaključcima koji se preklapaju više od 50%. Članci koji daju gotovo iste rezultate i ključke poznati su kao "duplicirani članci"ⁱ

Jedno rješenje problema poklonjenog autorstva je ograničavanje broja autora na članku. Na primjer, Nobelova nagrada može se dodijeliti najviše trojici istraživačaⁱⁱ. U slučaju istraživačkih članaka to bi bilo premalo, jer često je dobro imati više osoba koje surađuju na pojedinom članku.

Jednostavno rješenje za sprečavanje lobiranja i samoobjavljivanja je da se urednicima ne dopusti rukovanje člancima u slučaju mogućeg sukoba interesaⁱⁱⁱ. Međutim, to nije tako trivijalno kao što se čini, jer istraživači uglavnom rade kao urednici na dobrovoljnoj osnovi, bez ikakve financijske nagrade, što znači da mnogi

ljudi ne bi uređivali časopise ako bi bili spriječeni obrađivati članke u vezi s kojima imaju neki interes.

Lažni ili darovani autori su problem koji ima negativne nuspojave, iako na prvi pogled možda to nije tako ozbiljno. Darovani autori su u osnovi paraziti znanosti koji nemaju moralnih vrijednosti.

Je li koautor netko tko samo potpisuje račune nekog autora? Ne bi trebao biti. Autor, odnosno koautor članka mora biti netko tko je pridonio intelektualnom sadržaju rukopisa sudjelovanjem u izradi eksperimenta, obradi podataka, ili u pisanju i / ili uređivanju članka.

Moglo bi se tvrditi da sve dok je prvi autor autentičan, svi ostali mogu biti lažni, ali takva je situacija mnogo opasnija nego što se čini. Prvo, ako autor podržava parazita, to znači da će parazit ostati u sustavu znanosti. Nakon nekoliko godina i napornoga rada, autori će se htjeti samostalno prijaviti za istraživačke fondove i tada će se morati natjecati s parazitima koji mogu (na papiru) imati slične reference. Drugi još ozbiljniji učinak je da autor koji dopušta darovano autorstvo pokazuje spremnost na trgovinu sa znanstvenim otkrićima, što je očito nemoralno.

Ugled u sustavu znanosti iznimno je važan. Kad je poznato da je autor spreman trgovati moralnom

The Unofficial Guide for Authors, From Research Design to Publication

available at
<https://github.com/Envirometrix/UnofficialGuide4Authors>

when an author accepts the system as such and then one day waits for his/her turn to be a parasite on other colleagues.

Editors usually have the last word in an editorial system. Often, they do not need to justify their actions or decisions to anybody. One of the biggest paradoxes is that the first rule of science rejects the very idea of authority, yet journal editors get exclusive rights to shape science.

The American Physical Society has published a number of ethical guidelines^{iv} that define a culture – the ‘code of honor’ of scientific publishing. The most important points from this code, according to Ascheron and Kickuth (*Make Your Mark in Science: Creativity, Presenting, Publishing, and Patents, A Guide for Young Scientists*. Wiley-Interscience 2004, p.129-32) are:

- Publish substantial and new results only. Avoid re-publication.
- Do not falsify or invent data.
- Avoid plagiarism, respect copyright.
- Limit the list of authors to people who were actually involved.
- Share responsibility/merit with the co-authors (make everybody read and write the paper).

If you suspect problems with scientific integrity such as fraud,

plagiarism, infringement of copyright, incomplete information or improper pressure from superiors or contract partners, you should first try to contact people within your institute – a department head and/or professional member of staff such as a research advisor – for advice. If this doesn’t work, you might consider submitting an objection via the publisher’s website (look under “Report This Content”) and/or by contacting an international organization such as COPE.

Is someone who just signs bills an author? They shouldn’t be. The author of an article must be someone who contributed to the intellectual content of a manuscript by participating in the design of an experiment, in data processing, or in writing and/or editing the article.

The author of an article should only be someone who participated (physically and/or mentally) either in:

1. field/laboratory data collection, and/or
2. data processing and statistical analysis, and/or
3. writing and editing the paper.

If someone is listed as a co-author, this means that he/she made a significant contribution to the intellectual content of the manuscript. A research investigation is not routine work. Hence, a laboratory technician should not become a co-author of the article simply for carrying out routine laboratory analysis that he/she conducts on a regular basis. A co-author of an article should have invested own creativity and original ideas/data. Our experience is that the principal author is usually responsible for producing about one to two thirds of the

paper, while the co-authors mostly get involved in the final phases of production. So, if your supervisor, head of project or other superior asks for their name to be listed on the paper, there is still some time for them to get involved. However, if they ask for their name to be automatically listed on the paper without any serious involvement, this is wrong and immoral.

The artificial pressure to publish, with all of its negative side-effects, can be simply avoided by introducing more sophisticated evaluation criteria. Quality is much more important than quantity^v. Having your name on 20 born-dead SCI papers cannot be more important than publishing a single high-impact paper. In fact, in many countries, scientific evaluation teams do not even distinguish between the first and last author.

ⁱ This can probably be tested statistically, as with patents that are often cross-checked to avoid copying.

ⁱⁱ See <http://nobelprize.org> under the section “Statutes”.

ⁱⁱⁱ Papers in which the editors are listed as co-authors or papers from departments/units where the editors are employed.

^{iv} <http://www.aps.org/policy/statements/>

^v However, Google derives most of its profit from the brilliant idea of listing sites by the number of times they have been accessed. Quantity sometimes determines quality.

odgovornošću za materijalne koristi, onda će se izgubiti sve pouzdanje u tu osobu, a drugi će pokušati izbjeći suradnju s njom. Najgori scenarij je kada autor prihvaća sustav kao takav, a onda čeka svoj red da jednoga dana bude parazit na drugim kolegama.

Urednici obično imaju zadnju riječ u uredničkom sustavu. Često, oni nikome ne moraju opravdati svoje postupke ili odluke. Jedan od najvećih paradoksa je taj da prvo pravilo znanosti odbacuje samu ideju vlasti, no urednici časopisa dobivaju isključiva prava za oblikovanje znanosti.

Američko fizikalno društvo objavilo je brojne etičke smjernice^{iv} koje definiraju kulturu – "pravila časti" znanstvenog izdavaštva. Najvažnije točke iz tih pravila su prema C. Ascheronu i A. Kicuthu (*Make Your Mark in Science: Creativity, Presenting, Publishing, and Patents, A Guide for Young Scientists*. Wiley-Interscience, 2004, str. 129-32) ove:

- Objavljujte samo značajne i nove rezultate. Izbjegavajte ponovno objavljivanje.
- Ne falsificirajte i ne izmišljajte podatke.
- Izbjegavajte plagiranje, poštujujte autorsko pravo.
- Ograničite popis autora na osobe koje su stvarno bile uključene.
- Podijelite odgovornost / zasluge s koautorima (neka svatko pročita članak i napiše svoj dio).

Ako sumnjate na probleme o znanstvenom integritetu poput prijevara, plagiranja, kršenja autorskog prava, nepotpunih informacija ili nepravilnog pritiska od nadređenih ili ugovornih partnera, najprije pokušajte kontaktirati osobe iz svog instituta – voditelj odjela i / ili profesionalni član osoblja kao što je primjerice savjetnik

za istraživanje – za savjet. Ako to ne funkcionira, možete razmotriti podnošenje prigovora putem web-stranice izdavača (pogledajte pod "Izvešće o tom sadržaju") i / ili kontaktiranjem međunarodne organizacije kao što je COPE.

Je li koautor netko tko samo potpisuje račune nekog autora? Ne bi trebao biti. Autor, odnosno koautor članka mora biti netko tko je pridonio intelektualnom sadržaju rukopisa sudjelovanjem u izradi eksperimenta, obradi podataka, ili u pisanju i / ili uređivanju članka.

Autor članka može biti samo netko tko je sudjelovao (fizički i / ili psihički) u:

1. prikupljanju podataka na terenu ili u laboratoriju, i/ili
2. obradi podataka i statističkoj analizi, i/ili
3. pisanju i uređivanju članka.

Ako je netko naveden kao koautor, to znači da je napravio značajan doprinos intelektualnom sadržaju rukopisa. Istraživanje nije rutinski posao. Stoga laboratorijski tehničar ne bi trebao postati koautor članka samo radi provođenja rutinske laboratorijske analize koju redovito provodi. Koautor članka morao je uložiti vlastitu kreativnost i izvorne ideje / podatke. Naše iskustvo je da je glavni autor obično odgovoran za izradu oko jedne do dvije trećine članka, dok se koautori uglavnom bave završnim fazama izrade. Dakle, ako vaš mentor, voditelj projekta ili drugi nadređeni traži da se njegovo ime navede na članku, još uvijek ima vremena da se uključi. Međutim, ako zatraži da se njegovo ime automatski stavi na članak bez ikakve ozbiljne uključenosti, to je pogrešno i nemoralno.

The Unofficial Guide for Authors, From Research Design to Publication

dostupno na
<https://github.com/Envirometrix/UnofficialGuide4Authors>

Umjetni pritisak na objavljivanje, uz sve negativne nuspojave, može se jednostavno izbjeći uvođenjem sofisticiranih kriterija ocjenjivanja. Kvaliteta je mnogo važnija od kvantitete^v. Vaše ime na 20 slabih (*born-dead*) SCI radova ne može biti važnije od objavljivanja jednog jedinog članka velikog utjecaja. Zapravo, u mnogim zemljama znanstvena evaluacijska ekipa čak ni ne razlikuje prvog i posljednjeg autora.

ⁱ To se vjerojatno može statistički testirati, kao i kod patenata koji se često provjeravaju da bi se izbjeglo kopiranje

ⁱⁱ Vidi <http://nobelprize.org> u poglavlju "Statutes"

ⁱⁱⁱ Članci u kojima su urednici navedeni kao koautori ili članci autora s istog odjela / jedinice u kojoj su urednici zaposleni.

^{iv} <http://www.aps.org/policy/statements/>

^v Međutim, Google ostvaruje veći dio svoje dobiti na temelju briljantne ideje o ispisu web-mjesta uz broj pristupa tome mjestu. Kvantiteta ponekad određuje kvalitetu.

Preveo s engleskoga M. Lapaine ■